

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, în cauza penală în privința lui,

*Stafie Vadim xxxxx, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd.
xxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.11.2018 – 02.12.2019

instanța de apel: 23.12.2019 – 27.05.2020

instanța de recurs: 04.09.2020 – 27.01.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 decembrie 2019, Stafie Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei legi, i-a fost aplicată pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Stafie Vadim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal și s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, s-a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, aplicată inculpatului Stafie Vadim pe un termen de probă de 2 ani.

A fost încasat de la Stafie Vadim în beneficiul statului 1 408 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Stafie Vadim, la data de 18 iulie 2017, în jurul orelor 00.30, aflându-se în preajma magazinului alimentar "Râșcanu", amplasat pe str. Dumitru xxx din mun. Chișinău, pe fondalul unui conflict neînsemnat iscat spontan între el și cet. Andreev Eugeniu, conștientizând că se află într-un loc public, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obraznicie, i-a aplicat ultimului multiple lovituri în regiunea corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 2222/D din 06 octombrie 2017 leziune de menisc medial articulația genunchiului drept, hemartroză, echimoze și excoriații la nivelul feței, membrul superior stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Acțiunile lui Stafie Vadim au fost încadrate în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „huliganism, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei”, precum și în baza art.152 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Stafie Vadim prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea a unei decizii prin care Stafie Vadim să fie achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, și reîncadrarea juridică a acțiunilor lui Stafie Vadim din art.152 alin.(1) Cod penal în baza art.157 Cod penal, cu indicii calificativi – vătămare gravă sau medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

3.1 În motivarea apelului, avocatul Chișca Maxim a invocat că:

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu a fost săvârșită de către acesta, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța a pronunțat o hotărâre ilegală de condamnare, faptei imputate i s-a dat o încadrare greșită;

- condamnarea lui Stafie Vadim, nu are la bază probe directe ce ar confirma săvârșirea de către acesta a infracțiunii de huliganism, ci se bazează doar pe declarații confuze și simple presupuneri, la examinarea spetei, prima instanța a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, manifestat prin limitarea arbitrară a dreptului la apărare efectivă, limitarea accesului la „tribunal”, prin lăsarea fără examinare a argumentelor juridice ale părții apărării;

- consideră că contrar prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, instanța nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar totodată din punct de vedere al coroborării lor, deoarece unele probe, n-au fost apreciate obiectiv - declarațiile martorului Țurcan Igor și n-au fost înlăturate contradicțiile;

- prima instanță a dat o apreciere critică exclusiv a declarațiilor inculpatului, și poziției părții apărării, deși anume ele sunt coerente și consecvente, comparativ cu declarațiile părții vătămate Andreev Eugeniu, care a făcut declarații contradictorii și confuze;

- declarațiile părții vătămate, date în cadrul urmăririi penale conțin și ele divergențe esențiale în raport cu cele făcute în instanța de judecată;

- în acțiunile inculpatului nu este evidențiată latura obiectiva a infracțiunii de huliganism, deoarece din partea acestuia, nu s-a urmărit scopul de a încălca ordinea publică și a manifestat lipsă de respect față de societate, acțiunile acestuia nu au deranjat ordinea publică și nu au fost percepute de careva persoane;

- consideră că lipsește și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, pentru care persoana nu poate fi atrasă la răspundere penală, cu atât mai mult în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost constatate careva circumstanțe care ar evidenția că au fost acțiuni intenționate care ar încălca grosolan ordinea publică;

- cât privește calificarea acțiunilor lui Stafie Vadim în temeiul prevederilor art.152 alin.(1) Cod penal, a indicat că instanța urma să constate că acuzarea a încălcat și a calificat eronat normele de drept material, având în vedere că lipsește componența infracțiunii incriminate;

- din explicațiile date de Stafie Vadim, reiese că, primul nu avea intenții de ai cauza careva leziuni corporale, or, pericolul social al infracțiunii depinde în mare măsură de atitudinea psihică a făptuitorului față de fapta prejudiciabilă, urmările prejudiciabile ale acesteia și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;

- consideră că acțiunile lui Stafie Vadim urma a fi încadrate în baza art.157 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, a fost admis apelul avocatului Chișca Maxim în numele inculpatului Stafie Vadim, casată total sentința, din alte temeiuri, inclusiv din oficiu potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Stafie Vadim pe art.287 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție.

A fost recunoscut vinovat Stafie Vadim în baza art.354 Cod Contravențional, și încetat procesul din motivul expirării termenului de

prescripție privind tragerea la răspundere contravențională.

A fost recunoscut vinovat Stafie Vadim în baza art.152 alin.(1) Cod penal, și stabilită acestuia o pedeapsă sub formă de 1 (un) an închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat, executarea pedepsei stabilite lui Stafie Vadim, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 (un) an.

A fost încasat de la Stafie Vadim în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1408 lei.

4.1 Instanța de apel a statuat că: audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că fapta reținută în sarcina inculpatului Stafie Vadim, se încadrează în baza de art. 354 Cod contravențional, individualizată prin „huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice”, precum și în baza art.152 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății”.

Instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Stafie Vadim a comis faptele prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal și art. 354 Cod contravențional.

Instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatului Stafie Vadim privind nevinovăția lui în comiterea fetei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și a martorilor și probele scrise cercetate în ședința instanței de apel. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a considerat că prin probele cercetate, cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, iar acuzațiile sunt

bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată afirmația apărătorului precum că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art.157 Cod penal, cu indici calificativi – vătămare gravă sau medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență. Inculpatul Stafie Vadim a aplicat părții vătămate lovituri cu mâni și picioare intenționat, după ce partea vătămată i-a făcut observație la ieșirea din magazin, mai ales că după prima lovitură, l-a rugăminteza părții vătămate de a înceta acțiunile, acesta nu a reacționat, iar ca consecință, pe lângă faptul că Andreev Eugeniu s-a ales cu articulația genunchiului drept, hemartroză, acesta s-a ales și cu echimoze și excoriații la nivelul feței, membrul superior stâng.

Instanța de apel a mai reținut că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat infracțiunea de huliganism în acțiunile inculpatului Stafie Vadim prin prisma codului penal, întrucât în acțiunile inculpatului s-a constatat prezența elementelor constitutive ale contravenției de huliganism nu prea grav, prevăzută la art.354 Cod contravențional.

Instanța de apel a conchis că inculpatul se face vinovat anume de acostarea jignitoare în locuri publice a părții vătămate, acțiuni ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, or, acțiunea dată a avut loc în fața magazinului alimentar din str. D. Rîșcani, în prezența martorului Țurcan Igor, iar în urma acostării jignitoare, inculpatul a comis o altă faptă infracțională - vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, în urma căruia partea vătămată a suportat leziuni medii.

Instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Stafie Vadim, sunt plasate anume sub aspect penal, precum și cel contravențional, faptele fiind dovedite prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just urmează a fi încadrate în condițiile normei vizate de art. 152 alin.(1) Cod penal și art.354 Cod contravențional.

Instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, însă executarea acesteia urmează a fi suspendată condiționat în baza art.90 Cod penal, pe un termen de 1 an.

Instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, a conchis că este irațională executarea pedepsei cu închisoare de către Stafie Vadim și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, în perioada respectivă ultimul urmând să dea dovadă

de o responsabilitate civică și socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil și utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar ca Stafie Vadim să fie liberat de răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională, întrucât contravenția comisă de inculpat - art. 354 Cod contravențional, a fost comisă la data de 18.07.2017, iar pînă la adoptarea prezentei decizii, a expirat mai mult de 1 an, prin urmare, în privința inculpatului Stafie Vadim sunt aplicabile prevederile art.30 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța de apel, a considerat că, cheltuielile de judecată în mărime de 1408 lei urmează a fi achitate din contul lui Stafie Vadim în contul statului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6), 8) și 12) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, pronunțarea unei noi decizii prin care Stafie Vadim să fie achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) din Codul penal, reîncadrarea juridică a acțiunilor lui Stafie Vadim din art.152 alin.(1) Codul penal, în baza art.157 Codul penal, cu indicii calificativi de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

5.1 În susținerea recursului avocatul Chișca Maxim a invocat că:

- inculpatul Stafie Vadim urmează să fie achitat de comiterea infracțiunii încriminate de art. 287 alin.(1) Cod penal, deoarece din partea acestuia, nu s-a urmărit scopul de a încălca ordinea publică și a manifesta lipsă de respect față de societate, acțiunile acestuia nu au deranjat ordinea publică și nu au fost percepute de careva persoane;

- lipsește latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, pentru care persoana nu poate fi atrasă la răspundere penală, cu atât mai mult în cercetării judecătorești, nu au fost constatate careva circumstanțe care ar evidenția că au fost acțiuni intenționate care ar încălca grosolan ordinea publică;

- cât privește calificarea acțiunilor inculpatului Stafie Vadim în temeiul prevederilor art.152 alin.(1) Cod penal, prima instanță, urma să constate că acuzarea a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, având în vedere că lipsește componenta infracțiunii încriminate;

- în explicațiile date de Stafie Vadim, " ... fiind nevoit să mă apăr, l-am lovit cu dosul palmii, în față, sau mai bine spus, că sa primit o împinsătură decât lovitură; la ce el, pierzându-și echilibrul a căzut jos", adică, primul nu avea intenții de ai cauza careva leziuni corporale, or pericolul social al infracțiunii depinde în mare măsură de

atitudinea psihică a făptuitorului față de fapta prejudiciabilă, urmările prejudiciabile ale acesteia și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;

- consideră necesar a fi reținute și declarațiile părții vătămate, care a declarat în cadrul cercetării judecătorești — "... mi-a aplicat o lovitură cu brațul drept în regiunea maxilarului, în momentul acela mi-am frânt piciorul, am călcat strâmb, am simțit o durere...";

- în cazul infracțiunii de vătămare intenționată a integrității corporale sau a sănătății latura subiectivă se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, în cazul în care făptuitorul manifestă imprudență, răspunderea se va aplica în baza art.157 Cod penal.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, apărarea critică decizia sub aspectul pct.6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, și pretinsele erori expuse mai sus, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a ținut cont de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care considerente a ajuns la concluzia de casare totală a sentinței.

În esență, apărătorul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecătii, ajungând neîntemeiat la concluzia privind încetarea procesului penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, recunoscându-l vinovat pe Stafie Vadim de comiterea contravenției prevăzute la art. 354 Cod contravențional, opinând pentru achitarea lui Stafie Vadim pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) din Codul penal.

Referitor la încadrarea juridică a acțiunilor lui Stafie Vadim în baza art.152 alin.(1) Codul penal, consideră că prima instanță, urma să constate că acuzarea a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, având în vedere că lipsește componenta infracțiunii incriminate, acțiunile lui urmând a fi recalificate în baza art.157 Codul penal, cu indicii calificativi de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind casarea totală a sentinței, din alte temeiuri, inclusiv din oficiu potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a încetat procesul penal în privința lui Stafie Vadim pe art.287 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție, l-a recunoscut vinovat pe Stafie Vadim în baza art.354 Cod Contravențional, și încetat procesul din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională, și l-a recunoscut vinovat pe Stafie Vadim în baza art.152 alin.(1) Cod penal,

și stabilită acestuia o pedeapsă sub formă de 1 (un) an închisoare. Iar în temeiul art.90 Cod penal, a suspendat condiționat, executarea pedepsei stabilite lui Stafie Vadim, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 1 (un) an, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în *pct. 4.1* din prezenta decizie.

Deci, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, or, din toate probele examinate și cercetate, instanța de apel just a constatat că inculpatul a săvârșit huliganismul nu prea grav.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Stafie Vadim, de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, să fie una legală și întemeiată.

Or, acțiunile violente ale inculpatului incriminate prin rechizitoriu au stat la baza calificării faptei conform art.152 al.(1) și art.287 alin.(1) Cod penal, iar în concluzie fiind aplicată o singură dată, violența nu poate fi reținută de două ori la calificare prima dată în contextul infracțiunii prevăzute de art.152 Cod penal, a doua oară ca expresie a infracțiunii de huliganism prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, în cauzele penale despre huliganism, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută în temeiul art.152 Cod penal și art.354 Cod contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii în baza art.152 și art.287 Cod penal, or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”. Fapta prejudiciabilă a infracțiunii specificate la art.287 Cod penal constă în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, iar amenințarea cu aplicarea violenței presupune că victimei i se provoacă, în mod verosimil,

sentimentul de teamă de a fi supusă violenței, cauzându-se astfel o suferință psihică, astfel că în cazul dat, nemijlocit aceste acțiuni și-au găsit realizare datorită incriminării la norma art.152 Cod penal, fiind înglobate de această infracțiune care conține elementele constitutive vizate. Linia de demarcare dintre infracțiunea prevăzută de art.287 Cod penal și contravenția prevăzută de art.354 Cod Contravențional este sensibilă, iar atunci când există îndoieli cu privire la calificarea corectă a acțiunilor făptuitorului, instanța urmează să se ghideze de principiul „*in dubio pro reo*”, adică, în alți termeni, se sugerează de tratat îndoielile în favoarea făptuitorului, aplicându-i făptuitorului răspunderea conform normelor contravenționale.

Concomitent, Colegiul reține că, în cazul în care violența aplicată de către făptuitor în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice se exprimă sub forma vătămării medii, calificarea se va face potrivit art.152 Cod penal, învinuire ce și a fost înaintată inculpatului și art.354 Cod contravențional.

Potrivit regulii absorbției, infracțiunea de huliganism nu poate absorbi infracțiunea prevăzută de art.152 Cod penal, deoarece infracțiunea absorbită trebuie să prevadă o pedeapsă mai aspră decât infracțiunea absorbită (*art. 117 lit. c) Cod penal*).

Astfel, criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor care de fapt dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate prin actul de sesizare a instanței, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect că nu s-a constatat infracțiunea de huliganism în acțiunile inculpatului Stafie Vadim prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului fiind prezente elementele constitutive ale contravenției de huliganism nu prea grav, prevăzută la art.354 Cod contravențional.

Colegiul penal mai reține că, criticile formulate de recurent cu privire la faptul că *acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art.157 Cod penal, cu indici calificativi – vătămare gravă sau medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată (pct. 16, 18, din decizia instanței de apel) și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a hotărârilor atacate, nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind

argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința lui Stafie Vadim, nefiind identificate de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6, 8, 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului în recursul ordinar declarat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, în cauza penală în privința lui *Stafie Vadim xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 februarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda